Ч. 43. Чернівці, неділя дня 10. (23.) цвітня 1905 р. Рочник XXI.

ВИХОДИТЬ в ЧЕРНІВЦЯХ
що середи, пятниці і неділї,
з тижневим додатком
„РУСКА РАДА“.

Редакция, адміністр. і експедиция
при улици Петровича ч. 2.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Реклямациї неопечатані вільні від оплати почтової.

БУКОВИНА

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“
разом з „Рускою Радою“:
на цілий рік . . . . . 20 К. — с.
„ пів року . . . . . 10 „ — „
„ чверть року . . . . 5 „ — „
„ місяць . . . . . . 1 „ 70 „

Поодиноке число „Буковини“ 16 сотиків.

Передплата і належитість за інсерати платні в Чернівцях.

Франко-японьский конфлікт.

З поля війни, як в передодень великих подій, нема важнійших вістий, окрім того, що на суші війска японьскі посувають ся із відділами кінниці на чолї що-раз дальше на північ, а на мори фльота Рождественьского уникає Японців і ховає ся по чужих портах. Рождественьский мабуть бачить в хвили близького бою недостачі і невправність своєї фльоти, та хоче їх ще хоч троха поправити. Догадують ся, що він носить ся з думкою, зблизити ся о скілько можна без бою до Владивостоку, а відтак оставити кораблї транспортові і лише з боєвими пустити ся в дорогу до Владивостоку, в якій, стрінувши ся з Тоґом, не потребував би бодай обтяжувати акциї і рухів воєнних кораблїв зглядами на транспортовцї з вуглем. З сим пляном рушив він на Хіньске море, та тепер на місци єго виконаня бачить наглядно єго неможливість і се є причиною проволоки в єго рухах.

Однак найважнійшою нинї справою, викликаною подіями воєнними є квестия францускої невтральности. Річ у тім, що Рождественьский, користуючи ся дуже широким і свобідним понятем невтральности Франциї, яка проголошує засаду, що невтральність повинна полягати на трактованю обох сторін воюючих так само, як підчас мира, завинув до портів францускиx коло заливу Камран і задержав ся там пару днів. Се цїлком не нарушує невтральности після понятя Франциї, яка не ограничає анї часу побуту кораблїв воюючих в своїх портах, анї не заборонює їм переводити направи, заосмотрювати ся в потрібні річи. Не вільно лише виїзджати нагло з порту, коли сиґналїзує ся близкість ворога і зводити бою в т. з. невтральнім пасї прибережнім порту. Ся засада, визнавана давнїйше і иньшими державами, а проголошена у Франциї поновно 1898 р. є вигідна для Росиян, що находять ся на чужих водах і не мають жадної точки опору, але за те є дуже невигідна для Япониї, котрої фльота оперта о береги вітчини не потребує користувати ся чужими портами. Тому Японїя протестує проти такого поступованя Франциї і називає єго зломанем невтральности зі сторони Франциї. Протест сей вніс японьский посол в Парижи др. Метоно 20. с. м. вечером у міністерстві справ зовнїшних, називаючи довгий побут Рождественьского коло заливу Камрауг „нарушенем невтральности зі сторони республиканьскої Франциї на користь деспотичної Росиї“. В виду сего адмірал Жонкіє, який дістав специяльне поручене з Парижа, робить всякі зусиля, щоб удержати в повнї хоть ту францускy невтральність. Рівночасно з внесенем формального протесту в Парижи і повідомленем про те нарушене невтральности Сполучених Держав, правительство японьске старає ся склонити Анґлїю, щоб она зробила пресию на французке правительство, аби оно звузило троха своє понятє невтральности. Правительство японьске думає, як доносять до „Daily Telegraph-у“, що через занятє Рождественьским францускoго порту, наступив casus foederis тих обох держав, що отже Анґлїя в сїм случаю повинна уняти ся за Японїєю і поперти єї зусиля. Анґлїя, розуміє ся, має власний інтерес в тім, щоби невтральности не понимано так, як се чинить Франция. Она-ж позакладала тільки стаций з вуглем по всїх морях, она з таким накладом гроший і труду дипльоматичного забезпечувала собі ві всїх сторонах сьвіта пункти пристановища для своїх кораблїв, щоб в разї війни мали всюда де заїхати єї воєнні кораблї — і то все надаремно? Бож на таке би воно вийшло, коли-б понимано невтральність так, як се робить Франция. Тож, хоть Анґлїя тепер є в дружбі з Франциєю, сподїють ся, що она кине всї синтементи на бік і таки зажадає від союзницї зміни єї поглядів на невтральність на практицї. А й само правительство французке мабуть, щоб не доводити до конфлїкту з Анґлїєю і не уступати відтак під пресиєю, буде мусїло острійше пильнувати і крити свої синтементи для звязаної з нею мілїярдами союзницї — Росиї. Се видно вже із заповідженої в парляментї францускім інтерпеляциї деп. Пресенсе, що закидає правительству свому непильноване невтральности, та з того, що міністерство справ зовнїшних в Парижи заявило, що буде стеречи пильно невтральности і вислало специяльні розпорядженя до ґубернатора Індохін.

Політичний перегляд.

Італїйскі желїзницї. Парлямент ухвалив, що правительство перебирає в заряд з днем 11. липня с. р. желїзницї Італїї і §. 17. проєкту устави желїзничої, котрим узнає ся службу желїзничу урядниками державними і грозить ся видаленем на случай опущеня служби, або недодержаня реґуляміну руху. Страйк притихає і кінчить ся уступленем стрейкуючих і відданем своєї справи в руки правительства.

Швецкі робітники. Робітники желїзничі в Швециї на з'їздї 18. с. м. ухвалили протест проти заборони страйкувати, виданої правительством і вислали депешу до стрейкуючих робітників желїзничих Італїї з заявою симпатиї.

Злука Крети із Грециєю. Кн. Юрій грецкий отворив вчера сесию парляменту. Численно зібрана публика живо єго аклямувала. В привітній промові виложив князь свої заходи, які починив у ґаранцийних державах ради злуки Крети із Грециєю. Відтак ухвалила палата однодушно серед оплесків резолюцию з домаганем злуки Крети із Грециєю, із зазивом до кн. Юрія — якому висловлено довірє — щоб подав єї до відома моцарств. Відтак ухвалено, щоб президия палати разом із депутованими острова пішла до конзулїв і повідомила їх про порішену ухвалу. Відтак складали посли присягу на імя короля Юрія і гелєньску конституцию. На провінциї відбули ся численні народні збори, на яких також проклямовано злуку Крети із Грециєю.

Франция. Страйк в Лїмож. Робітники найбільшої керамічної фабрики францускої Havilanda в Лїмож зажадали від фабриканта видаленя одного веркмайстра, котрому закидували ріжні проступки моральні, яких допускав ся на зарібницях. Та мимо доказів вини фабрикант Теодор Гавілян не хотів викинути з фабрики згаданого веркмайстра і тодї робітники в єго фабрицї покинули роботу. В відповіди на се всї фабриканти того міста, що належали до трусту, замкнули свої фабрики, викидаючи 20.000 робітників на брук. Се було причиною, яка випровадила робітників з рівноваги. Около 100 робітників

Іван Золотаренко.

Настя.

(Конець).

Василько сидів на лаві, та бачучи, що мама так довго спить, пішов лавою на постїль і почав термосити Настю за руку і просити їсти.

То сїпане привело Настю до сьвідомости.

Отворила очи і побачила біля себе сина. Відразу пізнала єго і пригадала собі все.

Сильний кашель вхопив єї, дух заперло в груди. Відкашльнула кровавими спльовинами.

— Боже, Боже, коби хоть Степан вернув з міста, бо хто знає, чи я дочекаю вечера. — Хотїлаб ще сказати єму, аби не дуже побивав ся за нею, а щоби уважав на дїти.

Підвела ся з трудом, сперла ся на руку і з безмежною любовю глядїла на сина. Потім звернула очи на колиску і здавало ся немов там щось таки прикувало єї зір.

Велика сльоза покотила ся по змарнїлому єї виду і впала на зімняту, вилежану подушку, роблячи на ній круглу пляму.

— Васильку, — простогнала тихо, ходи синочку до мене близше, ходи любчику.

— Я голодний мамо, — я такий голодний, а тата нема ще з міста.

— Ах, коби Степан прийшов...

Підняла ся, щоби обняти сина, та в тім сильно закашляла, в грудех здавило єї і кров пустила ся устами, на сорочку і подушку.

Настї забракло віддиху.

Почула, що смерть зближає ся до неї, а вона лежить сама — нїкого біля неї, щоби подав хоть сьвічку.

— Васильку, біжи по Ксе... та не докінчила, знов заклекотїло в грудех і тепла струя крови поплила з уст... Хлипнула два рази, цїлим тїлом здрїгнула ся, випрямила ся — голова і руки опали безсильно на подушку...

Сонце, заходячи, упало крізь вікно на постїль і осьвітило блїду, схоровану твар і руки, що лежали на подушцї мов воскові.

Мухи бренїли по хатї, сїдали помершій на твар, руки, лїзли в очи, в нїс, в уха...

Василько перестав кривити ся. Він зацїкавив ся, чому мамі йде кров з уст.

Бачучи однак, що він саміський у хатї та що мама не рушає ся, налякав ся тай почав плакати та термосити маму за руку, щоби не спала, бо він сам боїть ся в хатї.

Відтак стала Василька огортати сонливість. Він перелїз через постїль і лїг на запічку на купу лахматя, де все спав.

Думав про тата, що принесе хлїбця і зварить кулеші і в таких гадках заснув.

Вітер ґудів на дворі і дзвенїв шибами вікон, що понадбивані та позаліплювані папером, дзенькотїли за кождим подуванем вітру.

* * *

Дорогою ішов молодий ще мужик в полатанім сїраку та нїс під пахою хлїб, а в руцї флящину, завинену в папір.

Вітер розвівав полами сїрака, та Степан не зважав на те і йшов скоро, мов би хто гнав єго.

— Ох, коби скорше до дому. Не знати, що там Настя робить. Дохтор казав, що то запалїнє і що она з того вийде і записав отсе лїкарство.

За ту флящину він дав нинї шість шусток в аптицї. Лишило ся йому ще дві шістки і за то купив хлїба, а муки вже не було за що. Треба буде піти до поцесора. Скажу му, що наймаю сї на віжен за тринайцятий сніп і най дасть менї наперед арнарію. З дїлетку муки кукурудзяної, а зо дві житної.

Віт не дасть менї, бо я вжеж й так набрав, не знати, коли відроблю тото.

— Так, таки так зроблю, годї так жити по песячому.

Малого Василька, казав війт, що возьме до себе. Буде гуси пасти. Маленьке небоже, та Бог видить, що не мож інакше.

От вже село. Іде Степан улицею. Дорогою здоровлять єго люди, та він мало звертає на се увагу. Відкаже або й нї. Ось вже і єго хата. Якась тревога обняла єго серце. Хвилю затримав ся, щоби відітхнути; серце стукоче в грудех, мов молотком бє.

Підійшов під двері — слухає — тихо.

Поклав руку на клямку, підняв єї, двері заскрипіли — отворили ся — і він увійшов в хату.

На постели лежала Настя — спокійна. Смужка крови виднїла на лици і губах, що так і засхла на них.

Степан припав до неї і приложив руку до лиця. Лице вже зовсїм студене. Цїлого Степана проняло жахом.

Вся кров здавало ся застановила ся в нему. В голові мигнула думка:

Настя вмерла...

Боже, она умерла і нїхто навіть сьвічки не дав. — Нї, він ще не вірить. Таж дохтор казав, що она вийде — він купив їй лїки, і она ось тут лежить студена.

Знов припав до неї, кликав єї з роспукою.

— Ох, чи все до смерти так карати ся менї, чи вже з роду так призначено, щоб я нїколи не зазнав свобідної хвилини і занїс ся страшним плачем.

Малий Василько збудив ся.

Весело сїв на запічку, бож тато принїс хлїбця, мама казали, що буде

впало до фабрики Гавіллянда, знищили автомобіль, що там находив ся і спалили его. Проти робітників вислано війско. Робітники однак побудовали барикади і приняли війско камінем, штабами желїза, а навіть вистрілами. Війско заатакувало робітників і зігнало їх з барикади. Тодї они кинули ся на склеп зі збруєю і забрали стрільби та револьвери і рушили відтак до вязниці, щоб увільнити арештованих товаришів. Коли робітники виважили браму, а війско обкидали камінем, тодї війско без розказу добуло збруї і убило 3, а ранило кількох робітників. З поміж жовнїрів було ранених 7 офіцирів і около 60 вояків. Справа ся, яка стала ся квестиєю першорядної ваги у Франциї, знайшла свій відгомін і в парляменті, де пос. Рейлє (конс.) закидав правительству, що оно не предвидїло таких случаїв, а посли социялїстичні атакували правительство, що оно не інтервенювало безсторонно в спорі працї і капіталу, а виступило в обороні фабрикантів проти покривджених робітників. През. мін. Рувіє відповів, що робітники перші заатакували війско, котре лише боронило ся і заявив симпатию жертвам і раненим та надію, що правительство залагодить сей сумний і болючий факт. По сїй заяві ухвалено порядок дневний 422 голосами проти 58, а внесенє на виточенє слїдства в сїй справі відкинено 369 голосами проти 173.

Француска полїтика заграничнa. Вчера т. є. 20. с. м. видав король Едвард VII. на покладї корабля „Вікториия і Альберт“ обід, на який запрошено ґубернатора франц. в Альжирі і начальника властий військових і цивільних. Король тоастував на щастє Франциї, кажучи, що є ущасливлений побутом в Альжирі і дякував за принятє, якого дізнав. Ґубернатор відповів, що Альжир чує ся щасливим задля відвідин родини королївскої і через те, що она заховає ті відвідини в добрій памяти. На засїданю з 19. цьвітня с. р. Жоре і Дешанель атакували заграничну полїтику Делькасого особливо в справі Марокка і промавляли за порозумінєм з Нїмцями. На се Делькас заявив, що правительство мароканьске приняло условини францускі, отже справа мароканьска не може зле вплинути на міжнародні відносини.

Утеча І. Сазонова із Сибіру.

Дня 15. липня 1904. р. погиб В. К. Плеве. Сего всеросийского ката розірвала на куснї бомба, кинена влучно І. Серґієвичем Сазоновим. Сазонов вийшов із богобоязливої, купецкої сїмї, а їхного сина виховала на терориста нїхто иньший як бруґальна система росийскої деспотиї, яка держить ся грубим насилем. Живучи на московскім університетї, він вперве увійшов в конфлїкт з властями, протестуючи проти засиланя не-„блаґонадьожних“ студентів в салдати. За се й постигла его тюрма, де зближив ся і пристав до провідників революцийного руху. З того часу его політичні переконаня чим раз більше кристалїзують ся, він стає брати що раз більш активну участь в полїтичнім житю, а разом з тим стає чим раз частїйшим гостем тюрми, де жандармска груба самоволя виплеїяла у нїм потребу терористичної акциї. Пісял третої тюрми вислано Сазонова на пять лїт засланя в Якутск. Засланя свого одначе він не відсидїв і з Сибіру утїк.

Переходячи із Александровскої тюрми, як пересильний арештант рішив, ся Сазонов при першій нагоді, щоб виконати пляни утечі задумані в тюрмі. Найбільш пригожий до сего пляну являв ся Іркутско-Якутский тракт, раз тому, що тамошні етапи уряджені доволї примітивно, а друге й тому, що сторож рефлектує більше на неможливість утечі з огляду на пустинність місцевости, з рідка заселеної дикими Бурятами, чим з огляду на міць замків і висоту палїв (паркан із високих заострених бревен). І дїйсно стрітив Сазонов вже на одній із перших стаций добру нагоду до утечі. Ледви партия арештантів, до якої він належав увійшла не етапне подвірє, Сазонов, користуючись замішанєм серед партиї і сторожий, як звичайно лучає ся із прибутєм на новий етап оглянув бистро цілу тюрму. Митю переконав ся, що дуже легко зібрати ся йому на етапне горищ[illegible] після сего тільки спуститиб ся на палї і тїкати.

Все те зробив він, навіть не змінюючи свого убраня, не взявши накидки, а остаючи в тім же піджаку, у якім відбував свій марш. Треба було спішити ся, поки не розставлено варт. Діставшись на свободу попрямував Сазонов берегом річки до недалекого лїса. Над рікою прали мужички плате, вони безперечно здивували ся не мало, побачивши там незвісну їм фіґуру але відтак із питомою сибірскою флеґмою вели дальше свою роботу, не інтересуючи ся більше прохожим. Опинившись у лїсї, рішив ся втїкач не йти в його глибінь, але лїг в високу траву й корчі, що стояли біля самої дороги. Тут рішив ся він вижидати дальших подій. Незабаром гукнув вистріл, се знак, що в тюрмі вже замічено його неприсутність і розпочалась тревога. Через часок вибігла із етапа ватага салдатів із двома жандармами, що супроводять звичайно кожду політичну партию. Погоня кинулась до прачок. На запит, чи не проходив сюди втїкач, дали вони відповідь потверджуючу і сказали, що він втїк у лїс. Вся ватага пробігла о кілька кроків попри притаєного Сазонова, але через час зупинила ся, стрітивши двох мужиків. Завела ся довша розмова. Мужики заявили, що не стрічали нїкого та що втїкач удачно пробере ся до Іркутска.

— Деж ему туди дібрати ся? Замітив на те один жандарм. Місцевости тутешної він не знає, заблукає ся, і ми візьмемо его голими руками.

Та мужики обставали при своїм.

— Таж то чоловік учений, він знає, що ріка тече до Іркутска; цілої дороги є 60 верств долї рікою пройде єї через дві добі.

— А чим буде живити ся? реплїкував жандарм. Він здохне з голоду борше, нїм заїде до Іркутска.

— Е, чоловік образований знає, кілько є тепер у лїсї брусниць, ними може прожити два дни знаменито.

Сазонов сю розмову — як то кажуть — мотав собі на вус. Тепер вже знав він, в якім напрямі йому тїкати і що їсти.

Погоня рушила дальше, а Сазонов рішив ся не швидше вийти із свойого сховку, аж настане темрява. Отак минули дві-три години. Аж ось чує він, що недалеко него хтось осторожно перекрадає ся. Виявило ся, що се був жандарм, який, вернувши із невдалої погонї, рішив ся перешукати корчі вздовж дороги, а для більшої певности взяв із собою гончого пса. Крок за кроком наближував ся жандарм до місця, в якім лежав Сазонов. Пес обнюхавши корчі, попрямував просто на Сазонова, так що він почув його важке дихане. Значить ся, все пропало! Треба було назад віддавати ся в руки властий. Супротивляти ся жандармом голїруч не мало нїякого змислу, але вставати і самому віддавати ся в жандармскі руки було прикро й глупо і — Сазонов рішив ся ждати терпеливо, доки не підійме его сам жандарм. Та тут лучило ся щось, немов чудо: собака постояла якийсь час обнюхавши Сазонова, відтак навіть не загавкавши побігла далї, повівши за собою жандарма. Сазонов був спасений. Діждавши ся ночи, пішов берегом ріки за водою. Рано набрав брусниць, які в той час були доволї мучні й поживні. Днину пролежав знов у корчах, цілу ніч знова промандрував, так що на досьвіта станув у Іркутску. Роздобувши тут паспорт і гроші пігнав сибірским курером до Росиї. В ваґонї їхав разом із ним якийсь ґенерал з донькою, якому Сазонов припав до вподоби так, що не розстав ся з ним через цілу дорогу. До буфетів стацийних ходили разом, де жандарми витягали ся як струни — перед втїкачем-революціонером.

В граничнім місточку треба було Сазонови підождати на порученого пачкаря в плохенькій коршмі. Аж ось увійшов до неї урядник. Сазонов впав ему в око; нїгде не прописаний, підроблений паспорт викликує в нїм підозрінє, дарма, що Сазонов толкує, що ось то він приїхав купувати воли. Урядник рішучо хоче списати протокол, та стіл був так заложений, що годї було на нїм писати. Сазонов сягає до кишенї і витягає відти одно число „Дружесскіх Рѣчій“, яке у него случайно попало ся і розстелює на столї. Тут стало ся щось несподїваного. „Дружесскія Рѣчи“ се орґан кн. Мещерского призначений для туманеня мужиків і робітників. Висші власти в окремих циркулярах горячо поручували ширити їх між народом „для розповсюднюваня здорових думок“. Урядник лиш що получив такий циркуляр, але самої спасенної часописі не бачив, тож місто писати протокол став єї читати, а як це побачив там царский портрет із усїми інсиґніями, то й думати перестав, що властитель такої „назидательної“ річи міг би бути чоловіком „неблаґонадьожним“ і лишив его в супокою. — Через час надійшов контробандист і Сазонов поїхав в Росию, щоб виконати незабаром дїло народної пімсти — атентат на Плевого, за що тепер сидить в шлїсельбурскій кріпости, засуджений на досмертну вязницю.

Кн. Мещерский хиба не надїяв ся нїколи, що его царославний орґан спасе пізнїйшого вбійника фон Плевого.

Після „Красное знамя“ 1905. — *яв.*

НОВИНКИ.

Чернівцї, 22. цьвітня 1905.

„Союз“ а „Промінь“. Студент-Буковинець погнївав ся з учителем-Буковинцем за те, що учитель на зборах „Січи“ предложив на Січового батька доктора-Буковинця. По сторонї студента стає тов. „Союз“, а за учителем уймає ся „Промінь“. На статю „Проміня“ посилає студент відповідь, якої „Промінь“ не помістив. Студент звертає ся до „Буковини“, котра відмовила, виходячи з того, що такі домашні суперечки повинні залагоджувати ся дома тай тому, що до річевого спростованя можна було приневолити редакцию „Проміня“ хочби судово. Замість доходити свого права студент поміщує в „N. Fr. Lehrerzeitung“ статю, котра зробила дуже прикре вражінє. Тепер знов „Союз“ видав в сїй справі прилогу до „N. Fr. Lehrerzeitung“, в якій нарікає, що „сьвітла редакция „Буковини“ не приняла нашого („Союзового“) поясненя.“ На се скажемо із свого боку, що редакция „Буковини“ заявила була представителям „Союза“, аби предложили річеве спростоване, а коли „Промінь“ і сего не прийме, то „Буковина“ видрукує його; бо тодї станула би в оборонї льояльної засади „Audiatur et altera pars“. Та „Союзови“ видно було сего за мало і він пішов також до „N. Fr. Lehrerzeitung“. Отсе наша відповідь на закид „Союза“ виска...

кулешка і вони будуть всї їсти — він не буде вже голодний.

Степан підняв ся і аж тепер пригадав собі, що пішов ще рано, а в хатї нічого не було їсти.

Укроїв кавалок хлїба і дав хлопцеви, котрий взяв утїшно его їсти.

Степан сїв бездїльно на лаву. Думки поплутали ся в голові. Хата видала ся єму зовсїм порожною. Він знав одно, що Настя умерла...

Малий Василько злїз з запічка, перебіг хату і вчепив ся татових колїн.

— Правда тату, що ви зварите кулеші, мама казали так?

Степан глянув на сина і серце защеміло болючо. Усьміхнув ся вимушено крізь зуби і взяв сина на руки.

— Сирото моя, сирото, де я тебе подїю, чи і ти підеш по наймах, як твій тато, чи ти так скапараєш свій вік, не знаючи щастя, чи і тобі піде твій вік марно, як менї пішов і страшний стогін видобув ся з его груди... заплакав гірко.

Мозолистими руками обняв сина, мовби хотїв его на все до себе прикувати і захистити перед лихою долею, а сльози горохом покотили ся по лици і спадали на голову хлопчини, що весело сидїв на батькових руках і тримав в руках кусень хлїба.

Еґо Маєр Бенедіктсен. 8)

Де-що про духовий розвиток данського мужика.

(З франц. рукописи переклав Теофіль Бриндзан).

(Дальше.)

Пізнїйше і в **Фінляндиї** зрозуміли патріоти, що треба просьвіту народну оснувати на глибшій підставі і їхні очи звернули ся на Данію і на наші „Висші мужицькі школи“. Цїлий рух триває в Фінляндиї лише 12 років. Гурток молодих людий з університетських кругів звернув ся тодї до нас, щоби студиювати наші Висші мужицькі школи. Бо у Фінляндиї підняла ся сеї похвальної працї **університетська молодїж** і підпирала єї через кілька років.

Ось заходить тут дивна ріжниця в порівнаню до данського руху, котрий повстав, скріпив ся та віднїс побіду в досить завзятій борбі з університетом і студентами, та се означає без сумнїву, що сей рух в Данїї сильнїйший, бо він є цьвіткою, що виросла на нашій земли, а не аклїматизована з більшою або меньшою трудностию, як десь инде.

Данїя може повеличати ся тим, що подала Фінляндиї лїк, аби виховати своє мужицтво і зближити його до висших верств. В Фінляндиї є тепер 12 шкіл, кілька на шведській, а решта на фінській мові.

Коли у нас ученики приходять до ріжних шкіл з всїх частий Данїї, і таким способом наш нарід тут зтирає ся і при тім затрачує ся його груба провінцияльність, а улекшує ся злитє в цїлість нашого народу, то в Фінляндиї ученики з причини великого віддаленя та бідноти мужиків не мешкають по школах, а живуть часто в сусїдстві і можуть ходити до школи підчас курсів що-дня або мешкають за дуже мірну цїну у селян поблизько школи.

Фінляндська суспільність будує і запомагає школи з студентами на чолї, збирає великі суми в короткім часї, дає без перерви запомоги, се уважає ся тепер патріотичним обовязком; правительство хотїло, що правда, також підпирати сей рух, та суми позволені на ту цїль вичеркнено завдяки впливови росийського ґенерал-ґубернатора.

Та сю думку підхопила суспільність і зреалїзувала єї з справдїшним запалом. Один Фінляндець казав нам: „Як наш нарід не схоче вступати до сеї школи, то ми будемо його туда гнати“. Та не треба було силувати, бо фінляндські мужики учащають до сеї школи в що-раз більшім числї. Школи стоять під управою мужчин і женщин дуже образованих, які поносять для справи великі жертви. Всї вони були через якийсь час по школах-матках в Данїї.

Яко послїдну новість з сего шкільного сьвіта, основано тепер „Висшу мужицьку школу“ на овечих островах (Faroes), серед Північного моря. Школа ся лежить досить далеко від головного міста сих островців Торсаон (Thorshaon) на острові Бордо (Bordo). Овечі

заний у його прилозї до „N. Fr. Lehrerzeitung“ і тільки задля того мусїли і ми заговорити в сїй справі. А в додатку мусимо висказати ще щирий жаль усїх неупереджених Русинів над таким суперництвом, яке проявляє ся у взаїмнім пониживаню перед народом і по ґазетах, наколи у нас є широке поле до спiвпрацї для всїх і кождого, хто тільки хоче щиро і дружно працювати.

Менїнґітiс на Буковинї. В Ґурагуморі сконстатував прав. сов. др. В. Ключенко перший случай менїнґітiс у одної 15-лїтної дївчини, яку ізольовано, щоб не допустити до розширеня епідемії.

Карна розправа проти черновецкого адвоката д-ра Филипа М е н ч л я за перекрочене § 496 к. з. розпочалась дня 22. с. м. в тутешнім повітовім судї. Для переслуханя дальших сьвідків розправу відрочено. Про вислїд процесу подамо в своїм часї.

Оригінальна мантигрiшка. Із Лашківки пишуть нам: Від довшого часу крутить ся по селах в округ Кіцманя, а передовсїм по Лашківцї і Вителївцї якесь індивидиум, і дре серед теперішньої мужицкої нужди від людий тяжкі данини. Сей свояк ходить по хатах, і читає псалтирі, і бере за се по 2 кор., два хлїби і топку соли. Я сам був сьвідком, як згадана обманиця читала у одної нуждарки в ночи псалтиру, а всї домашні били довкола неї поклони. Як я опісля довідав ся, що псалтира була читана на те, щоби нїбито чоловікови тої ґаздинї добре вело ся в Румунії, де він є на заробітках не міг з дива зійти, що жінка, котра майже з голоду промирає, дала псалтирници 2 кор. з згаданими додатками. Згадати треба і те, що та псалтирниця якась „блаґонадьожна“, бо аґітує в неможливо підлий спосіб проти „Січий“ — та наших послів. Здалоб ся, щоб в ту справу вглянуло кіцманьске староство і увільнило темне населене від сеї неконцесіонованої мантигрiшки.

Зарозумілість цїс. Вільгельма II. В подорожи до Танжиру відступило цїсареви Вільгельмови товариство „Hamburg-America-Linie“ на час подорожи безплатно свій корабель „Hamburg“, розуміє ся з відповідним ad hoc урядженем. Отже Вільгельм II. хвалив то уряджене, а особливо уладжене цїсарских кают і запитав, чи то уряджене лишить ся на всегда на корабли. А коли капітан, заявив, що нї, Вільгельм сказав: „Алеж не розумієте власного інтересу! Подумайте лише, кілько заплатять вам богачі американьскі за те, що будуть могли мешкати кілька днів в каютах, в котрих я мешкав, а ще більше за те, що будуть могли переспати ся в лїжку, в котрім я спав!“

Львівский унїверситет числив у минулім зимовім семестрі взагалї 2933 слухачів. З того на теольоґії 414, на правах 1418, на фільозофії 988 і на медицинї 113. В загальнім числї слухачів було 2589 звичайних, між ними 45 женщин і 298 надзвичайних, між ними 118 женщин, а понадто 33 слухачів фармациї. По народностям було 2116 Поляків і Жидів, 792 Русинів і 6, що не признали ся до жадної народности.

Ростина віщунка погоди. Цїкаву ростину відкрив метереольоґ Новак. Зове ся она Abroz precatorius і має тоту прикмету, що є дуже вразлива на всякі зміни погоди та атмосферичні зворушеня. Новак випродукував єї при відповідній культурі, двайцять лїт дослїджував єї прикмети і усовершав їх відповідним плеканем, а відтак отворив в Льондонї інститут для дослїджуваня погоди при помочи сеї ростини. Другий подібний інститут заложив у Відни завдяки матерiяльній помочи ґр. Естергазого. Новак впевнює. що при помочи его методи можна знати наперед про всякі атмосферичні зміни на просторі 7.000 кільом., доказує також, що на 3 до 8 днїв на перед можна заповідати трясене землї, вибухи вульканів, а великі гради на 24 до 28 днїв з гори. Новак вибере ся в лїтї до Мексику, щоби привести з відтам 2.000 примірників тої ростини. Три роки буде потрiбувати, щоби їх приладити до метереольоґічних цїлий, а відтак інститут буде міг розсилати що день по цїлій Европі картки з означеною наперед погодою.

З російского суду военного. Два моряки-вояки на панцирнім корабли „Бородіно“, заявили старшому лїкареви корабля, що їх переконаня релїґійні не позволяють їм убивати людий і длятого просили его о звільнене від служби при арматах і вчислене їх до відділу санїтарного, деби могли довести своєї безграничної любови до людскости. Отже за таке „ухилене ся від безпосередних обовязків“ обох віддано під суд военний. По 6 місяцях слїдчої вязницї візвано їх на суд. Оскаржені виректи ся оборонцїв, заявляючи: „Оборони не потребуємо. Єсьмо винні і до вини признаємо ся“. Один з них зазначив, що не тільки переконане, але і натура его стрясає ся на думку про убійство. Є він так вражливий, що чоловіка анї зьвіряти не є в силї убити і не може навіть себе присилувати вирядити яку небудь кривду живучому еству. Суд увзглядпивши обставини лаґодячі, засудив обох на 3 лїта арештантских рот поправчих.

Страшний злочин. Льондоньскі дневники доносять про страшну подію, яка там лучила ся. Перед 8 тижнями: Аптикар Деверо прийшов до заведеня складу меблїв і умовив ся що до цїни за переховане великого куфра, котрий ему заваджає в дома. В невдовзї привіз і куфер оббитий бляхою цинковою і щільно опечатаний заявляючи, що в нїм містять ся документи і цїнні препарати хемічні. Від того часу аптикар не давав знати про себе. Тимчасом перед тижнем явила ся в тім самім заведеню п. Ґреґорі і просила о адрес до п. Деверо, заявляючи, що вона є его тещою. Властитель заведеня не міг єї дати адреси, але заявив, що у него є на складї куфер того аптикаря. Тодї п. Ґреґорі вибухла плачем і серед слїз заявила, що в тім куфрі є певно єї дочка. Переляканий властитель візвав полїцию, а коли вона куфер отворила, то під двома верствами негашеного вапна найдено труп жінки отроєної і в двоє зігнутої та звязаної, а коло неї трупи двох маленьких дїтий. Тепер полїция арештувала п. Деверо, процюючого спокійно в аптицї в Конвентї і нїчим не зраджуючого викидів сумлїня. Убиті дїти були близняками в віцї $1^1/_2$ року; третої дитини аптикаря, чотиролїтного хлопчика доси не найдено. Сподїють ся, що оно є на вихованю у чужих людий. Деверо заховує ся цїлком спокійно, а при слїдстві зізнає всегда, що зізнаня зложить в відповідній хвили. Думають, що заходить тут случай тайного помішаня у аптикаря, бо він одержав добре виховане, учив ся добре, був загально люблений і свої обовязки сповняв дуже точно. Родина его зізнає, що він жив з жінкою в цїлковитій згодї і любови. Доперва народини близнят витрутили его з умової рівноваги і він нарікав часто, що мусить працювати на 3 дїтий. В городї его найдено закопані в ріжних місцях пуделка з аршеником. Слїдство веде ся дальше. Аптикаря піддано під дослїд психіятрів.

Оповістки:

Популярно-наукові виклади в Чернівцях. Заходом тов. „Руска Міщаньска Читалня“ й тов. укр. студ. „Січ“ виголосить в недїлю д. 23./IV. проф. др. О. М а к о в е й виклад: П р о х о т и н ь с к у в і й н у 1621. р. Початок о год. 3-ій по пол. Вступ вільний. О найчисленнїйшу участь просять *Йосиф Мицак*, голова „Рускої Міщаньскої Читальнї“ і *Ярослав Весоловський*, голова „Січи“.

Із тов. „Руска Школа“. На 6. засїданю головного видїлу тов. „Руска Школа“, яке відбуло ся 19. цьвітня с. р., принято до відомости, що вислано до ц. к. краєвої ради шкільної петицию, виготовлену проф. А. Климом, в справі закупна видань тов. „Руска Школа“ і „Руска Бесїда“ для шкільних бiблїотет. Дальше принято до відомости, що статути „Рускої Школи“ для нової філїї в Сторожинци вже потверджені правительством і треба лише скликати I. загальні збори, що в коротцї стане ся. — Дотично ухвали з попередного засїданя, щоби жадати від правительства в дорозї петицийній, аби на п р о м и с л о в і м к у р с ї вчили руских фреквентантів у рускій мові викладовій, а щоби в п р о м и с л о в і й ш к о л ї, вчили рускої мови яко предмету, принято до відомости, що дотичну петицию вже передало ся, куда слїдує, а крім сего внесе в сїй справі посол п. Єр. Пігуляк інтерпеляцию в парляментї. Дотично ухвали попередного видїлового засїданя, щоби домагати ся скасованя утраквізму при руско-нїмецкій ґімназиї в Червівцях, повідомляє голова видїл, що посол Єр. Пігуляк внесе й в сїй справі відповідну інтерпеляцию в парляментї. — Дальше принято до відомости звіти про дїяльність Кіцманьскої, Вижницкої і Путилївскої філїї. — Рішено завізвати Черновецку, Серетску і Станівску філїю, щоби як найскорше і то до 8 днїв надіслали свої звіти, бо в противнім разї не втягне ся їх дїяльности до головного звіту, який сими днями зачне друкувати ся. — Ухвалено постановити на дневний порядок слїдуючих загальних зборів центрального тов. „Руска Школа“, яке відбуде ся в половинї маю і що свого часу обвістить ся, таку точку: — „Яким способом можна би запобічи в наших горах тому лихови, що велике число дїтий, задля далекого віддаленя не може користувати ся народною школою?“ — Окрім сего ухвалено удати ся до інспектора повітового П. Н и к о р о в и ч а з просьбою, щоби він був ласкав приготовити ся до головних зборів із відповідним рефератом. — Уділено ученикови 4. кл. ґімназиялької Дмитрови С а к а л о в и 30 корон запомоги на заплачене шкільної оплати, а питомцеви 4. року учительскої семинарії Северинови П е р е ц к о м у уділено одноразову запомогу в висотї 20 корон. — *Іл. Карбулицкий*, писар.

Із січового руху. У великодний вівторок на сьвято 2. мая відбудуть ся перші загальні збори пожарно-ґімнастичного товариства „Січ“ в Садові з таким порядком: 1. Отворене зборів і вибір кошового батька. 2. Ширше пояснене статутів. 3. Вибір старшини. 4. Вручене відзнак і заприсяжене членів. 5. Закінчене. Збори відбудуть ся під голим небом в огородї п. Максима Гудими коло церкви. До доохрестних „Січий“ і інтелїґенциї вислано окремі запрошеня, хтоб не дістав, а має волю загостити, зволить повідомити о сїм п. С. Канюка. (Почта Бродина).

Гумористичний кутик.

Цар і мікадо. Часописи подають ось яку розмову, яку вів буцїмто недавно рос. цар з японьским мікадом при помочи телефону. Ц а р: Атже ти хочеш знищити мою державу? М і к а д о: Так есть. Ц а р: Ти забрав Порт Артура. М і к а д о: Так. Ц а р: Ти забрав Мукден? М і к а д о: Так. Ц а р: Хочеш забрати Харбін? М і к а д о: Так есть. Ц а р: А не знаєш, що се пахне Сибіром? (З телефону чути сьміх мікада).

Із штуки і лїтератури.

„За красою“, альманах зложений д. О. Луцким в честь О. Кобилянської вже вийшов з друку.

Жіль Верн лишив в рукописях шість скінчених повістий.

І в а н Ф р а н к о. **На лонї природи і иньші оповіданя.** Львів, 1905. Накладом укр. руської Видавничої Спілки. (Перша серія. Ч. 72). З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 256, 8⁰. Цїна 3·60 корон. Зміст: 1. На лонї природи. Ст. 1—14. — 2. Микитичів дуб. Ст. 15—33. — 3. Яндруси. Ст. 34—55. — 4. Дріяда, уривок із повісти. Ст. 56—76. — 5. Щука. 77—86. — 6. Odi profanum vulgus. Ст. 87—117. — 7. Мавка, лїтня казочка. Ст. 118—125. — 8. Під оборогом. Ст. 126—150. — 9. Мій злочин. Ст. 151—160. — 10. У столярнї, із моїх споминів. Ст. 161—185. — 11. Поєдинок, зимова казка. Ст. 186—191. — 12. Поки рушить поїзд. Ст. 192—198. — 13. Сойчине крило. Із записок відлюдка. Ст. 199—255. — Перший раз друкованими являють ся оповіданя Дріяда, Під оборогом і Сойчине крило, а до певного степеня і „Микитичів дуб“ та Яндруси, бо перше з них появило ся у сконфіскованім 1881 р. Словяньскім альманаху, а друге було печатане лиш по польски.

острови є маленьким сьвітом для себе, скалистими островами, що належать до данського королївства і мають 15.000 мешканців, що говорять своєю осібною мовою, яка споріднена з данською. Тож кождий дорослий чоловік чи жінка розуміють данську мову, яка уживає ся в дїточій школї і в церкві. Також і в І с л я н д и ї задумують основати одну таку школу і всюди ідея Ґрунтвіґа розкинула свої парістки.

Поміж всїма мужицькими школами Скандинавії істнує звязь. Раз на рік певне число директорів і професорів збирає ся або в Швециї або в Норвеґії. Вони вчать ся богато один в одного. Навязують приязні зносини між собою та задержують гарні і приємні спомини. Всяка здорова думка що до глибшої злуки між скандинавськими краями знаходить у лонї сих шкіл вдячний ґрунт.

(Конець буде).

Малий фейлетон.

Кость Ганусенко.

ІДЕАЛИ...

(Присьв. Вп. др. Осипови Маковеєви.)

Дїти скінчили писати задачу і говорили тихо поміж собою. Другі перевертали листки зошитів. Шепіт карток мішав ся з гомоном говорячих... На дворі було горячо... Лише деколи звівав вітер та гримав вікном до стїни... Він не казав щоб заперти вікно... Не казав дїтям, щоб тихо були — щоби склали зошити...

Якийсь нервовий біль голови обняв його. Думки обсїдали його роем — малювали перед ним минулі часи. Ще того року був він у сей час у школї...

Веселі товариші, професор рідної мови та його науки, як жити з народом, щоб досягнути народний ідеал... те все кружило йому в голові... Не міг дочекати того часу, коли вже скінчить науку і вийде з проклятущої школи, щоби стати своїм власним паном, незалежним від професорских примх... А далї... зорґанізувати село, завести касу, читальню,... „Січ“...

Мрії...

Щож тепер?...

Тепер він сидить у клясї між своїми дїтьми, в котрих серце мав вщепити любов до науки, до рідної країни, любов до України — сидить між ними з набитим револьвером у кишени, непевний свого житя...

І хтож сему винен?!...

Хто винен, що його ідеали не могли здїйснити ся?...

Таж він працював мов той Сизиф, безсонні ночи проводив — та все те без успіху.

Перший раз, коли він прийшов до читальнї, представив ся йому незвичайний вид...

Шість пяних мужиків, самих „видїлових“, сидїло наокруг стола, пючи пиво і сьпіваючи простацкі пісьнї...

При отвореню каси не вибрали його — а лише ледво щось трохи письменного мужика касиєром і писарем, мотивуючи се тим, що їм між собою не потрібно лянки...

А він додавав собі працї і сили, щоби закласти ту касу...

„Січи“ не зачинав навіть закладати...

Раз розсердивши ся в школї на школяра, вдарив його по голові і нагнав домів...

Тої ночи висадили йому всї вікна і мало не розвалили голову...

І в кого йому шукати відради?...

Товариші його дбали лише про себе... Один збивав маєтки, другий пазив фляшку, а третий знов бігав за сїльскими „паннами“. Про працю не думав жаден... ґазет та книжок не читали нїколи... казали що доста начитали ся в школї... а тепер не цїкаві їх читати...

І з ким тут жити... як жити — коли в серцї тлїє така горяча любов до народа, до працї!...

Подав ся на другу посаду — але ще не дістав єї...

— — — — — — — — —

— Прошу пана, — обізвав ся ученик...

Він здрiґнув ся...

— Що там?...

— Ади — прошу пана, казав Митрів ґиґьо, що, як ви би єго ще раз вдарили, то він си з вами порахує на дорозї!...

Дїти зачали сьміяти ся...

— Сїдай!...

Махнув рукою і мимоволї сягнув нею в кишеню по револьвер...

Кадобівцї, 11. цьвітня 1905.

Склад товарів Б. Бальтінестра молодшого

Чернівці, улиця Головна-Енценберґа ч. 3.

повідомляє Вп. Публику, що надійшли весняні артикули в великім виборі і просить о ласкаві відвідини.

Капелюхи. Самостійна продаж капелюхів з ц. к. надвірної фабрики І. Ґ. Іта, у Відни, Осип Піхлер і Сини в Ґрацу, П. Лядштетер і Сини у Відни, Борсоліна Осип і С-ка в Александриї. Склад ріжнорородних фабрикатів для панів хлопців і дітий. Капелюхи з фільцу, льодену, боброві, чорні і у всїляких модних красках. Цилїндри і кляки послїдна новість.

Парасолї від сонця і дощу, En tout cas чисті шовкові з наймоднїйшими ручками. Чорні (ґаранция через один сезон) К. 10·45, чорні (ґарант на оден рік К. 13·30, чорні (ґарант на 2 роки) К. 17·— Такі самі у всїх модних красках. Циґарниці і прочі подібні артикули після послїдної моди. Парасольки дитинячі в найбільшім виборі. Парасолї від дощу, для панів пань і дїтий.

Шапки для дам, панів, дївчат і дїтий до гри Tennis і т. д. п. ужитку у великем виборі.

Вироби паньчохові. Паньчохи дамскі сїтки, паньчохи для дїтий найлїпший виріб, сїткові кафтанитки, зарукавочки у всїх модних красках.

Конфекция. Убраня для дїтий Ceys, жакети і т. и.

Товари обувяні. Самостійна продаж обуви з Ґоуднярскої фабрики Ф. А. Попера і з иньших славних фабрик як Антін Чапек у Відни і т. д. Найлїпші фабрикати на весну. Черевики весняні обкладані лякером, Boxealt і Chevreaux з шовковим плїшом і трікотовим нутром для панів дам дїтий. Чоботи до польованя (ручна робота) черевики домові і ріжні найлїпшої якости для панів і дам як також черевики до вправ ґімнастичних.

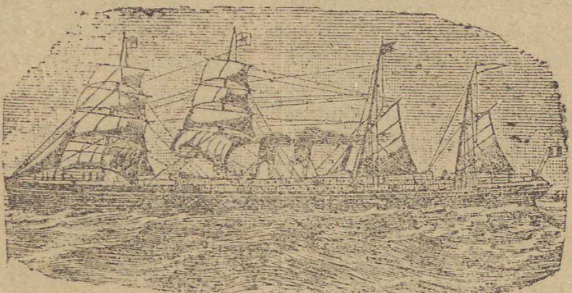
Біле і краватки з правдивого анґлїйского зефіру, в десень, білі пікові, гладкі, фалдовані під ґарантиєю. Ковнярики і маншети, білі і в красках. Краватки тукраєві і анґлїйскі, кождого місяця нові.

Артикули до подорожи. Найбільший вибір валїзок, куфрів, пуделок, ташок, клунків ремінцїв до пакованя, касет, циратових мішочків, нецезарків пледів, мішків на біле, дамских мошонок на дорогоцїнности і т. д.

Артикули шпортові. Бідбивачі до гри Lavn-Tennis, бальони, больцї, шапки і т. п. до того прибори.

Склад ц. к. упрвілїованої фабрики товарів з альпаки і хіньского срібла В. Бахмана і спілки у Відни.

Високим ц. к. прави-тель-ством концесіо-нована

Високим ц. к. прави-тель-ством концесіо-нована

RED STAR LINE

Лінія червоної зьвізди

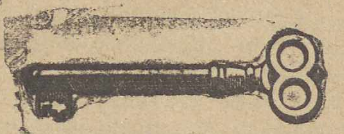
Львів перед тим: **ул. на Болонє ч. 8. I поверх,**
тепер: **ул. Городецка ч. 89. II поверх.**
37 (1—12) напротив головного жел. двірця.

Перевозить пасажирів впрост зі Львова через Антверпію до Америки північної і Канади поспішними пароходами. Продажа карт американьских желїзвиць у всїх напрямах. — Проспекта даром і оплатно.

МИЛОШІХТА

„Олень“ „Марка“ „Ключ“

Найлїпше найвидатнїйше і найдешевше мило. Вільне від всяких шкідливих домішок.

Всюди до набутя

При купнї належить зауважати, аби кождий кавалок мила мав напис „SCHICHT“ і повисшу марку охоронну.

41 (16—18 н.)

Мужеске, дамске і дїточе Етаблїсема
ТАЙТЛЕР і ШТЕРНБЕРҐ

Чернівці, Ринок 5. (готель „під чорним Орлом“

23 (6—24) поручаю на весну і літо

Новости дамскої конфекциї і мужеской ґардероби

найновійшого рода

Специяльности в уборах дїточих.

Все після найновійшого крою і наймоднїйшої анґлїйскої і францускої моди.

Дешеві сталі цїни — явні на кождій штуцї.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Маємо честь повідомити Вп. П. Т. Публику, що отворили ми вже
при ул. Паньскій ч. 16 10 (10—12) с. н.

РОБІТНЮ і СКЛАД ДАМСКИХ КОНФЕКЦИЙ.

Маємо на складї **костиюми, загортки, жакети, плащі** і убори дїточі.
Все те найновійшого крою і по мірних цїнах,
Замовленя після міри і бажаня виконують ся сейчас.

О численні відвідини упрашаючи пишемось з глубоким поважанем **Кац і Рудель.**

САМУЇЛ ҐАБЕ
Модний Базар в Чернівцях
ул. Паньска ч. 4

напротив каварні „Habsburg“ напротив каварні „Habsburg“

22 (5—7) Склад новостий у:

шовках, вовнах, батистах, льнянках, зефірах і левантинах, до суконь і блюзок.

Найлїпші фабрикати товарів полотняних як: полотна, шіфони, шіртінґи і перкалї, накривала на стіл ріжнородної величини.

Материї на убори мужескі тукраєві як і заграничні. Материї на ковнярики, маншети, як також комплетне біле мужеске після найновійшої моди.

Новости в хусточках до носа, постели, як також в комплетних виправах слюбних, і фіранках тканих і коронкових, сторах, диванах, стелївках і т. и.

Упрашаю всїх тих Вп. панів що побрали календарі „Рускої Бесїди“ в розпродаж а до сеї пори не звернули анї гроший анї календарів, аби в можливо короткім часї зробили одно або друге.

З поважанем
Ів. Захарко.

КАНЦЕЛЯРИЯ
друкарнї товариства „Рускої Ради“
отворена
в недїлю і сьвята від ½11 до ½1 год. попол.

Марка охоронна: **котвиця**

LINIMENT. CAPS. COMP.

з аптики Ріхтера в Празї,

загалъно признаний знаменитий **усмирюючий лїк на втиранє** по цїнї 80 сот., 1·40 кор. і 2 кор. можна купити у всїх аптиках.

Просимо жадати сей загально улюблений лїк все лише в оріґінальних фляшах з нашим охронним знаком **„котвиця“** з аптики **Ріхтера** і для осторожности приймати лише фляшки тим охоронним знаком яко правдиві. 46 (28—40)

Аптика Ріхтера

„під золотим львом“ у Празї, улиця Єлисавети ч. 5.

AUSTRO-AMERICANA.

Австрийске сполучене акцийне корабельно-перевозове тов. в Трієсті.

Правдивий пасажирский оборот до Америки через Трієст-Ню-Йорк.

Ґенеральна АҐЕНЦИЯ для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ:

Ґольдлюст і Спілка

Чернівці, ул. Палати краєвої 6.

Для провінций принимає ся аґенів.т

6 (9—10) н.

Видає товариство **„Руска Рада“**, в Чернівцях. За редакцию відповідає: Іван Захарко
З друкарнї товариства „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.